

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Romvaldi, Anachoretæ, Camaldulensium monachorum Patris: ex ea quæ est à Petro Damiano præclarè conscripta. Claruit sub Otthone Imp. Iuniore, anno salutis 973. & sequentib.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

tum, omnibus Christi fidelibus insigne virtutis monumentum excitat.

Hæc commentaria beati Martyris Leontij, Cyriaci scriba, tabulis plumbeis exarata, apud sancti Martyris monumentum deposuit: ut ex ijs posterius gloriosi inde triumphum exemplum caperent.

*Vitam S. S. Gervasij & Protasij habet lector 28. Aprilis.
Item Visini & Vitalis.*

VITA S. ROMVALDI, ANACHORETE, Camaldulensium monachorum Patri; ex ea que est à Petro Damiano præclare conscripta. Claruit sub Othone Imp. Iunior, anno salutis 973. & sequentibus.

19. Iunii

S Romualdi patria & genus.

Sergius pater eius.

Romualdus Ravennæ illustrissima Ducum stirpe progenitus, quanquam in prima adolescentia mundi vanitatibus supra modum deditus, ab omni religionis cultu penitus alienus videretur, insita tamen naturæ quædam bonitate, in pietatis studium acriter ferebatur; ad eum ut frequenter cum inter sylvas & iustra ferarum venationi operam daret, incredibile quodam desiderio eremum incolendi accenderetur, nemorumque recessus, ad melioris vitæ frugem eum inuitarent. Erat ei pater Sergius nomine homo secularibus negotijs totus implicatus, qui propter terrenarum rerum possessione, exorta cum propinquo quodam suo contentione, turpiter se homicidij crimine contaminauerat. ac filium etiam Romualdum ad eiusdem sceleris consensum pertrahere vehementer studebat. At Romualdus quanquam tota mente immane facinus detestaretur, tamen quia corpore præsens fuerat, tantum ex admisso patris pecca-

peccato dolorem concepit, vt ad Classense monasterium beati Apollinaris, homicidarum instar, quadraginta dierum luctu scelus expiaturus, sese receperit. Vbi cum se totum ex animo poenitentiae laboribus daret, mens eius cōtinuis fetibus emollita, suauē Christi iugum appetere cœpit. Nec multò post monachorum pedibus prouolutus, precibus & lacrymis habitum monasticum extorsit; totoque triennio admirabili vitæ austeritate rebelles animi motus cōpescuit, vnaque secum laxioris disciplinæ fratres, ad arduam perfectionis semitam cum verbo tum exemplo impellere conatus est. Sed cum illi seuerioris vitæ disciplinam non modo despicerent, sed impia etiam consilia agerent, vt cælestis disciplinæ cupidum interficerent, Romualdus vt illis tantæ iniquitatis barathrum clauderet, ad Marinum quendam, eremiticæ vitæ cultu, in Venetiæ partibus admodum insignem commigravit.

Eodem verò tempore Petrus, cognomine Vrseolus, Dalmatici ducatus gubernator, ductus poenitudine, quòd iusto parum titulo ad eum dignitatis gradum ascēdisset, relictijs diuitijs, spreque dignitate, in Gallias ad S. Michaëlis cenobium confugit; vbi sub Guarino eximia sanctitate viro, diuino seruitio se mancipauit. Porro hoc vitæ institutum, ex Marini & Romualdi consilio salubriter assumpserat, vt dignis poenitentiae fructibus sceleris sui reatum, quò astrictus erat, expiaret; atque vt melius omnes inimici insultus, quibus acriter semper recens ad Christum conuersi impugnari solent, sustinere posset, eisdem Marinum videlicet & Romualdum itineris sui comites elegerat, qui tamen Petro in monasterio nr-

Romualdi
poenitentia,
ob admissū
a patre ho-
micidium.

Fit monachus.

Imprebimachi,
ei necem molitur.

Petrus Vrseolus
Dux Dalmatiæ,
fit monachus.

rio firmiter constituto, ad rigidiorē vitam, cui assueti fuerant, reuersi sunt. Quibus etiam Petrus, peracto vix anni spatio, ad eiusdem solitudinis districtiōnem aggregatus est.

Multi se Romualdo, in disciplinam tradunt, & inter alios Sergius pater eius.

Romualdus multas dæmonum patitur infestationes.

Expellitur vir sanctus, à se constructo monasterio.

Interea Romualdus accenso mentis desiderio, ad eò in virtutum omnium studio crescere cepit, vt cuncti se eius disciplinis submittere gauderent. Et inter alios ipse Sergius pater, filij sui exemplo permotus, calcatis mundi pompis in eius disciplinam concessit: sed paulò post, prauæ consuetudinis mole pressus, in Aegyptum redire constituit; At Romualdi diligentia ab ea fuga retractus, & ad sanctæ conuersationis statum reductus, breui post ex hac vita ad meliorem migravit. Romualdus autem, post felicem patris obitum, ad paludem Classensem se contulit: vbi vili constructo tugurio, horrendas dæmonum infestationes sustinuit; ad eò vt non raro ab eis terræ allisus, multis plagis foedatus fuerit. Sed malignus hostis, cum cerneret se contra Dei famulum præualere non posse, animos discipulorum eius concitauit, vt saltem alienæ salutis curam deponeret. Construxerat vir sanctus in Saxonati territorio, monasterium beato Michaeli Archangelo sacrum: in quo non pauci praui dæmonis instinctu ad eò in odium viri sancti exarserunt, vt facta conspiratione, sudibus & phalangis eum expellerent. Expulsus autem hoc modo Romualdus decreuerat suæ cõtentus, alienæ salutis curam planè postponere. Sed hæc cogitationem tantus terror repenti inuasit, vt ad sempiternos phlegetontis ignes se abripiendum cõtinuò existimaret, nisi protinus eam cogitationem misissam faceret. Itaque iuniore Othone Imperatore Classensem Abbatiam ordinante, animarum ibidē regi-

regimen coactus accepit. Sed cum fratrum mores prauitate vitæ corruptos, sanctioris instituti disciplinam pertinaciter respuere cerneret, illis relictis, cum Thanno & Bonifacio viris clarissimis, intima familiaritate regi iam antè coniunctis, alijsque quibusdam conuersis Theutonibus, ad Pereum, vbi dudum habitauerat, redijt ibique his, & alijs fratribus non paucis aggregatis, & percellas singulas constitutis, tanto feruore eremiticæ conuersationis rigorem & in se & in alijs instaurauit, vt illorum vita omnibus ingentem admirationem commoueret.

Præfatur ab imp. Otthone, Casseus Abbat.

Redit ad Pereum.

Interea iunior Ottho Imperator in studiū virtuti sancti pietate singulari incitatus, monasteriū in Pereo ad honorem S. Adalberti construxit: cui contigua Classensis cœnobij prædia contulit, & Abbatem ex Romualdi discipulis constituit, quibus tamen omnibus ipse Romualdus suprema potestate præfuit, fratresque cælestibus disciplinis ornarissimos reddidit. Post hæc ad ciuitatem Parentium transfretauit, vbi annis admodum tribus in admiranda sanctitate exactis, eam quoque ciuitatem nouo monasterio beatam effecit, & insigni virtutum omnium splendore illustrauit. Inde progressus ad Camerinæ prouinciæ Comitum nuntios destinauit qui audito Romualdi nomine, quod longè lateque sanctitatis opinione admodum celebre erat, ingenti repleti gaudio, cuncta suæ ditionis obrulere prædia, vt fratres sanctissimis eius disciplinis imbutos mitteret, qui eodem pietatis splendore terram illa illustrarent. Nec abnuic vir sanctus, sed locum cælesti philosophiæ congruum, qui antiquitus Vallis de Castro vocabatur, fratribus suis elegit; vbi construxit monasterio, maximos animarum fructus fecit.

Ottho Imp. construit eum monasteriū in Pereo.

Monasteriū Vallis de Castro.

fecit. Confluebant enim hinc inde ad illum homines, rebusque omnibus pauperibus benigne erogatis, ad sanctae conversationis ordinem, spiritu feruido festinabant. Erat enim vir beatissimus flamma diuini amoris adeo aestuans, ut alios quocumque pergeret, sanctae praedicationis facibus mirabiliter incenderet.

Monasterium
virginum.

Magnus viri
sancti sex-
tuor.

Instituit quoque eodem in loco, sacrarum virginum monasterium: & in Parulphi Comitis possessione aliud pietatis domicilium erexit, tantisque virtutum ornamentis ea decorauit, ut veriusque sexus homines innumerabiles in eius disciplinam e medio honorum ac voluptatum decursu, libenter immigrarent. Tanta enim erat viri sanctitas, tanta humanitas, tanta benignitas, ut ab eius consuetudine auelli non possent. Ipse vero tanto quoque salutis omnium amore ardebat, ut rebus a se preclaris gestis nunquam contentus, totum quasi mundum a rebus perituris, ad aeternitatis studia traducere conaretur.

Hinc quoque monasterium non longe a Massiliano castro construxit, atque in faucibus Calliensium montium aliquamdiu vitam transegit, ac deinde in Petranum montem, non longe a monasterio S. Vincentij situm commigrauit; vnde tandem peragratis diuersis locis, Sytriae montem habitaturus ascendit. Ibi vero quorundam demonum insidias, quos hominum insultus sustinuerit, quot contumelias Christi causa libenter pertulerit, non est nostrae facultatis euoluere. Certum hoc in monte vir sanctus, septem annos continuos ab omni hominum consuetudine angusto domicilio seclusus, in summa austeritate vixit; prorsus ut Pythagorico quodam silentio sibi indictione ac cogitatione assidua in caelis degeret, & quasi mor-

Ille inter
septem
anno, simul &
austerissime
vixit.

si mortalitatis ergastulo planè solutus, omnes corporis necessitates despiceret. Nā toto Quadagesimæ tempore; nihil aliud neque in cibo, neq; in potu, præter pugillum farinae, & succum quendam herbarum valde exiguum, admisit.

Post quæ, cum iam iter ad cælestem patriam sibi instare prævideret, ad monasterium in Valle de Castro à se constructum redijt; vbi in cellula arctissime conclusus, vitimum vitæ terminum in silentio expectavit, ac tandem magno cū gaudio excepit. Vixit autē vir sanctissimus annis centum viginti, ex quibus viginti in seculo tres in monasterio, nonaginta septem in solitudine ac eremiticæ vitæ proposito transiit; & collapsam in Italia eremiticam disciplinam restituit; ac mirificè propagavit. Claruit porrò post obitum, varijs miraculorum signis, quæ per eum Deus ostendere dignatus est. Translatū verò tradunt eius corpus, Fabrianum, oppidum in Piceno, vbi magna veneratione colitur.

Felicissime obdormit in domino.

Grādis eius atas.

VITA S. PAVLINI, NOLANI EPISC. ex Gr. Tur. D. Gregorio Papa, & Vranio presbyt. qui viro sancto familiaris fuit. Obijt an. Ch. 431.

C. Baro. An. tom. 4. & 50

Sanctus Paulinus Nolanae urbis Antistes, Burdegala nobili familia ortus, Therasiam pari nobilitate foeminam sortitus est conjugem. Cumque magna diuitiarum gloria præstans, splendide vitam ageret, die quodam lectio illa Evangelica, quæ adolecenti præscribit, ut omnia sua venderet, & pauperibus distribueret, si vellet thesaurum in caelo consequi, ita animū eius perculit, ut statim venditis omnibus quæ habebat, pauperibus erogaret. Exoneratus igitur à cunctis cupiditatibus, gaudens & exultans

22. Iunij.

S. Paulini Patria.

Matt 19. Vendit sua, & dar pauperibus.

Sif

Chri-

